

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

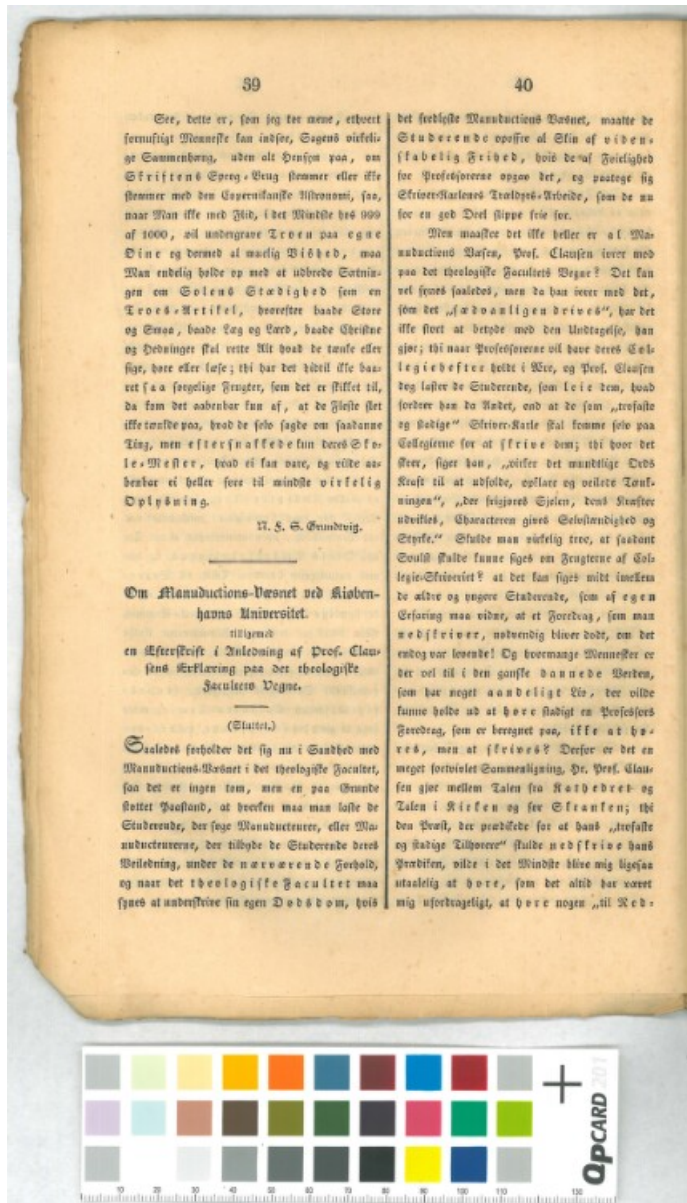
Titel: Udrag fra Den Copernikanske Astronomi som den fjerde Troes-Artikel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 39. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1837_574-txt-shoot-idm348/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

See, dette er, som jeg for mere, ethvert
 fornuftigt Menneske kan indse, Sagens virkelig-
 ge Sammenhæng, uden alt Densom paa, om
 Skriftens Sprag. Men kommer eller ikke
 kommer med den Universitæts Administration, saa,
 naar Man ikke med Tid, i det Mindste des 999
 af 1000, vil undergrave Troen paa egne
 Dine og bærme al værdig Billed, saa
 Man endelig holder op med at udbræde Fortrin-
 gen om Solens Stædighed som en
 Troes-Artikel, hvorefter baade Store
 og Små, baade Læg og Lærd, baade Christne
 og Hedninger skal vente Alt hvad de tænke eller
 sigte, høre eller læse; thi har det ikke alle bas-
 set paa forrige Prædiger, som det er skiftet til,
 da som det sønder sig af, at de fleste slet
 ikke tænkte paa, hvad de selv sagde om saadanne
 Ting, men efter sig alle de sin deres Skole-
 le-Mester, hvad et kan være, og vilde sø-
 deklar et heller sees til mindste virkelig
 Dplykning.

N. F. S. Grundtvig.

**Om Manuductions-Væsenet ved Kjøben-
 havns Universitet.**

tilhørende
 en Afterskrift i Anledning af Prof. Clau-
 sens Erklæring paa det theologiske
 Facultets Væsen.

(Læst.)

Saaledes fortæller det sig nu i Sandhed med
 Manuductions-Væsenet i det theologiske Facultet,
 som det er ingen tan, men en paa Grund
 holder Paasand, at hverken saa man løste de
 Studerende, der seje Manuductanter, eller Ma-
 nuductanter, der tilhøre de Studerende derved
 Veilejning, under de nærværende Forhold,
 og naar det theologiske Facultet saa
 synes at underkaste sin egen Dødsdom, hvis

det stedlige Manuductions-Væsen, maatte de
 Studerende opgive al Sin af viden-
 skabelig Frihed, hvis de af Fortidighed
 for Professorene opgav det, og paa sig
 Skriftens-Årsagens Tvangs-Arbejde, som de nu
 for en god Del slippe frie for.

Men maatte det ikke heller er af Ma-
 nuductions-Væsen, Prof. Clausen lever med
 paa det theologiske Facultets Væsen? Det kan
 vel først saaledes, naar de har været med det,
 som det „jødsalligen drives“, har det
 ikke først at betyde med den Udtagelse, han
 gjør; thi naar Professorene vil have deres Gels-
 tegiebster hente i Ver, og Prof. Clausen
 dog løfter de Studerende, som Læse dem, hvad
 forder han de Rødet, end at de som „trofaste
 og kædige“ Skriver-Kælle skal komme selv paa
 Gæstgæstene for at skrive dem; thi hvor det
 sker, siger han, „væiser det mængde Døds-
 Kæft til at udfolde, opløse og vilde Tæn-
 ningen“, „der sigjæder Sjelen, dens Skæfter
 udfølles, Charakteren gjædes Selvfølelighed og
 Syrte.“ Skulde man virkelig troe, at saadant
 Væsen kunne siges om Hæjterne af Sol-
 legio-Skolen? at det kan siges midt imellem
 de aldre og yngre Studernde, som af egen
 Erfaring saa vidst, at et Fordeag, som man
 nedskriver, nødvendig bliver dødt, om det
 endog var levende! Og hvormange Mennesker er
 der vel til i den gamle dannede Verden,
 som har noget aandeligt Ud, der vilde
 kunne holde ud at høre Hadigt en Professors
 Fordeag, som er beregnet paa, ikke at hø-
 res, men at skrives? Derfor er det en
 meget forvildet Sammenligning, Dr. Prof. Clau-
 sen gjør mellem Talen fra Rødet og
 Talen i Kisten og fra Stranden; thi
 den Først, der prædiker for at bane „trofaste
 og kædige Tilhøvere“ skulde nedskrive hans
 Prædiken, vilke i det Mindste bløse mig ligesaa
 utaalig at høre, som det altid har været
 mig ufordødeligt, at høre nogen „til Rød-